

πτος. « Συνεσχέθημεν ἄκοντες (γράφει ἐν τῇ ἀπολογητικῇ πρὸς τὸν Πάπαν ἐπιστολῇ αὐτοῦ) ἀκακούργοι ἴσα καθείρθημεν « ἐτρουόμεθα φυλασσόμενοι, ἐψηφίσθημεν ἀνανεύοντες, ἐχέμεν « τονήθημεν κλαίοντες, ὀδυρόμενοι, κοπτόμενοι. »

Ὁ Φώτιος ἀρνούμενος, λοιπὸν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος μεταφέρεται ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου βίχ καὶ ψηφίζεται Πατριάρχης τοῦ αὐτοκράτορος, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου, μηδ' αὐτῶν τῶν Ἰγνατιανῶν ἐξαιρουμένων, ἐν ἡμέραις δ' ἕξ χειροτονεῖται ἀπὸ λαϊκοῦ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Νέας Ῥώμης ὑπὸ τοῦ Συρακουσίου Γρηγορίου, τὴν 25 Δεκεμβρίου 857 μ. Χ. ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐπευφημοῦντος τοῦ πλήθους.

Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐν Βυζαντίῳ συνέβαινον, ὁ Ἰγνάτιος διέτριβεν ἐν Τερεβίνθῳ προσευχόμενος, ἀδημονῶν, καταρώμενος καὶ τὸν Φώτιον ἀκοινωνήτον ἀποκαλῶν. Ἑβδομάδας τινὰς ὕστερον αἴφνης οἱ περὶ τὸν Ἰγνάτιον, ἐνῶ πρότερον εἶχον ψηφίσει ὑπὲρ τοῦ Φωτίου συνέρχονται αὐθορμήτως εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Εἰρήνης καὶ καθαιροῦσιν ἐν τῇ παρασυναγωγῇ ταύτῃ τὸν νόμιμον Πατριάρχην. Ἡ πράξις αὕτη θλιβερωτάτην ἐνεποίησεν ἐν τῇ πόλει πωσιν ἐν τῇ βυζαντινῇ κοινωνίᾳ, ἐθεωρήθη δὲ ὡς αὐτόχρημα στάσις κατὰ τῆς Πολιτείας.

Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποδοθῇ εἰς ἕτερον τὸ κίνημα τοῦτο, καὶ περὶ ἱστορικῶν τινῶν διαφωνούντων ὡς πρὸς τοῦτο, εἰμὴ εἰς τὸ ἄλλως ἐνέκρετον καὶ ἐγκρατῆ ἐν Τερεβίνθῳ ἐξόριστον Ἰγνάτιον. Ἐφ' ᾧ προσκληθεὶς εἰς τὸ Βυζάντιον ἀνακρίνεται, δεσμεύεται καὶ κατὰ τὰς ἀγρίας τῆς ἐποχῆς ἐξεῖς βρασανίζεται.

(ἀκολουθεῖ)

Σ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ.